

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at for det første er det beløb, fru Lilli Gyldenkilde taler om, ikke en nedgang i kontanthjælpen, men en nedgang i projektydelsen, som kan forekomme i de tilfælde, hvor den er højere end kontanthjælpen.

Sammenhængen med det tidligere forlig fra foråret 1992 om oplæringsydelsen er, at regeringen ikke ønskede at begå forligsbrud, og derfor havde vi valgt mellem at indarbejde oplæringsydelsen uændret eller med visse ændringer. Regeringen var meget interesseret i den bestemte ændring i oplæringsydelsen, der består i, at de unge mennesker ikke længere skulle arbejde henholdsvis 20, 17 og 15 timer for kontanthjælpen. Det havde de unge mennesker ret svært ved at forstå, kommunerne mente også, at det var meget u hensigtsmæssigt, og vi har godt kunnet forstå, at kommunerne havde de indvendinger.

Derfor ønskede vi at foretage den ændring i oplæringsydelsen, at alle unge mennesker skulle arbejde 20 timer for kontanthjælpen. Det medførte visse ændringer i hele konstruktionen, og det kan betyde, at der i visse tilfælde forekommer en nedgang i projektydelsen – men kun i projektydelsen – når den er højere end kontanthjælpen. Der er ingen, der vil gå ned i kontanthjælp.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Må jeg sige til hr. Jes Lunde, som fortsætter debatten om fordelingsmæssige problemer, at jeg er fuldstændig enig i, at specielt en socialdemokratisk ledet regering skal sikre, at fordelingspolitikken er i orden, og at den også er det i skattereformen.

Men samtidig må vi også erkende, at skattesystemet ikke kan løse alle fordelingspolitiske problemer, og derfor har regeringen indført det supplement af hensyn til de dårligst stillede i vort samfund, nemlig dem, der lever af de laveste ydelser i systemet, både når det drejer sig om dagpenge- og kontanthjælpssystemet. Det var derfor, jeg ønskede, at vi også kunne få en debat om de principielle dele af skattereformen, og derfor min kommentar om den politiske tilgang. Og jeg har forstået, at SF støtter den – og det kvitterer jeg for – både når det drejer sig om bruttodelen, dvs. de direkte ar-

bejdsmarkedsbidrag, og når det drejer sig om den grønne profil og om at lempe beskatningen på arbejdsindkomst.

Når hr. Jes Lunde bliver ved med at sige, at mange og store grupper i det danske samfund generelt vil tabe på skattereformen, er det vanskeligt at forstå, at hr. Jes Lunde skulle bruge 4 dage til at finde én familie, som kunne bruges som eksempel, og selvfølgelig er det ubehageligt, hvis en familie går ned. Men det gør den ikke på grund af selve skattereformen, men kun, hvis dens forbrug medfører store udgifter til grønne afgifter; og det er man jo selv herre over.

Når vi ser på lavindkomstfamilierne, f.eks. den enlige forsørger med ét barn i en lejerbolig og en årlig indkomst på 130.000 kr., vil der i 1998 ske en lempelse af beskatningen, der svarer til 4,2 pct. af indkomsten. Ser vi på den enlige i en lejerbolig og med en årlig indkomst på 210.000 kr., vil lempelsen blive 7.630 kr., svarende til 3,6 pct.

Hvad var det så, SF foreslog, da vi sad ved forhandlingsbordet og SF lagde sit eget forslag frem? Jo, alle i bunden skulle have en lempelse i skatten, der gav dem yderligere 1.795 kr. om året. Hvis man skulle gennemføre SF's forslag, ville det betyde, at alle indkomster over 228.000 kr. fortsat ville have en marginalskat af hver sidst tjente krone på 67,3 pct.; og undskyld mig, men det rammer altså også den store del af mellemgruppen, der ikke kan benytte sig af fradragsmulighederne i skattesystemet i dag.

Og derfor, hr. Jes Lunde, var den plan, som regeringen har lagt frem, den eneste mulighed for at imødekomme det behov, som SF er enig i, også på den politiske del.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Den røde lampe betyder, at taletiden er slut.

Nu er jeg i øvrigt oppe på 20 korte bemærkninger i denne omgang, og derfor er det min agt at afslutte forholdsvis hurtigt. Der er også hele talerrækken af partiernes ordførere at tage hensyn til.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er af den opfattelse, at uanset alle bortforklaringer kan ingen være i tvivl om efter denne debat, at der sker nogle forringelser for